

lingen 1915—16 i Landstinget forelagte Lovforslag.

Til § 5.

Denne Bestemmelse svarer til § 14 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, i hvilken der kun er foretaget de af Hensyn til Ligningsprocentens Anvendelse ved Skattens Beregning nødvendige redaktionelle Ændringer.

Til § 6.

Under Hensyn til, at der ved nærværende Lovforslag indføres Erhvervsbeskatning af Funktionærer, Bestyrelsesmedlemmer o. l. er det af Betydning, at der aabnes samtlige kommunale Ligningsmyndigheder Adgang til hos de i Kommunen erhvervsdrivende Virksomheder at erholde de for Skatteansættelsen fornødne Oplysninger meddelt angaaende de af de paa-gældende Virksomheder udbetalte Lønninger, Tantiemer, Gratialer og lignende Arbejdsvederlag. Det foreslaas derfor at til-lægge de kommunale Ligningsmyndigheder til Brug ved Erhvervskatteansættelsen en tilsvarende Beføjelse som den, der ved Stats-skatteloven af 8. Juni 1912 § 26, 2det Stykke er hjemlet for Skatteraadene.

Til § 8.

Denne Bestemmelse sigter til under de overordentlige finansielle Forhold for Kommunerne at afhjælpe en Mangel ved den bestaaende Skattelovgivning.

Forholdet er nu dette, at de større Skattdere navnlig i Hovedstaden og de større Købstadkommuner, ved i Skatteaarets Løb at flytte til en Kommune, hvor de paa Grund af den lavere Ligningsprocent an-sættes til ringere Skattebidrag, kan opnaa en Fortjeneste paa de andre Skattderes Bekostning. Medens der for de Skatte-

ydere, der i en Del af Skatteaaret tillige tager Bopæl i en anden Kommune med en lavere personlig Kommuneskat, ved Bestemmelsen i § 11, 1ste Stk., i Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger er truffet Bestem-melser, der tilsigter at forhindre, at et saadant Ophold i skattemæssig Hen-seende bliver fordelagtigt for dem, findes der ikke — bortset fra Reglerne om Dyr-tidsskat — i den bestaaende Lovgivning nogen tilsvarende Bestemmelse for de Skatte-ydere, der *fuldstændigt* opgiver deres Bopæl i vedkommende Kommune, hvilket skønnes urimeligt. En saadan Bestemmelse er derfor optaget i nærværende Lovforslag, forsaavidt angaar Personer, der i Skatte-aarene 1917—18 eller 1918—19 flytter til en Kommune med lavere Ligningsprocent. Bestemmelsen er foreslaaet begrænset dels derved, at Forskelsskatten kun skal udredes til Fraflytningskommunen af Skatte-ydere, der gennem Ophold af længere Va-righed er knyttede til den, dels derved, at Forpligtelsen til at svare Forskelsskat ophører ved Udgangen af Skatteaaret 1918—19. Bestemmelsen er saaledes tænkt som en af de overordentlige Forhold nød-vendiggjort Bestemmelse af rent midlertidig Varighed.

I Tilfælde, hvor Paaligning af For-skelsskat vil være urimelig, f. Eks. naar en Person paa Grund af offentligt Hverv eller andre lignende Omstændigheder tvin-ges til at skifte Opholdssted, er det nødvendigt at aabne Mulighed for Dis-pensation. Dette sker formentlig mest hensigtsmæssigt paa den Maade, at Kom-munalbestyrelserne faar Adgang til efter Andragende fra vedkommende Skattder og under Rekurs til Indenrigsministeren at meddele Fritagelser for eller Lempelser i Forskelsskatten.